

Сертифікат

учасника II Міжнародної науково-практичної конференції
«Конкурентоспроможність аграрного сектору в умовах
функціонування Зони вільної торгівлі з Європейським Союзом»

з нагоди святкування 5-ти річчя
кафедри глобальної економіки

Національного університету біоресурсів і природокористування України

Київ, 11 квітня 2014 р.

Директор Науково-дослідного
інституту економіки і менеджменту
НУБІП України
доктор економічних наук, професор

М. П. Талавиря

**Національний університет
біоресурсів
природокористування
України**

**Міністерство освіти і науки України
Інститут модернізації змісту освіти
Міністерство аграрної політики та продовольства України
Національний університет біоресурсів і природокористування України
Державне агентство рибного господарства України
Посольство Франції в Україні
Бюджетна установа «Методично-технологічний центр з аквакультури»
Міжнародний інноваційний центр
Батумський державний університет імені Шота Руставелі (Грузія)
Національний інститут економічних досліджень (Грузія)
Французька асоціація «Дружба без кордонів» (Франція)**

**КОНКУРЕНТНОСПРОМОЖНІСТЬ
АГРАРНОГО СЕКТОРУ
В УМОВАХ ФУНКЦІОНУВАННЯ
ЗОНИ ВІЛЬНОЇ ТОРГІВЛІ
З ЄВРОПЕЙСЬКИМ СОЮЗОМ**

ПРОГРАМА

II Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції

**11 квітня 2019 року
з нагоди святкування 5-ти річчя
кафедри глобальної економіки
Національного університету біоресурсів
і природокористування України**

м. Київ

ПРОГРАМНИЙ КОМІТЕТ КОНФЕРЕНЦІЇ

Кваша С. М., проректор з навчальної і виховної роботи, голова оргкомітету;

Гечбаія Б. Н., доктор економіки, асоційований професор Батумського державного університету імені Шота Руставелі, директор департаменту управління бізнесу, член-кореспондент Академії Наук Бізнесу Грузії, співголова оргкомітету (за згодою);

Діброва А. Д., декан економічного факультету, професор кафедри глобальної економіки; **Вдовенко Н. М.**, доктор економічних наук, завідувач кафедри глобальної економіки; **Андре Торр**, директор по дослідженням департаменту SAD-APT, AgroParisTech, м. Париж, (за згодою);

Коженювські Л. Ф., президент Європейської Асоціації наук з Безпеки, Польща (за згодою).

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ КОНФЕРЕНЦІЇ

Богач Л. В., кандидат економічних наук, старший викладач кафедри глобальної економіки;

Вдовенко Н. М., доктор економічних наук, завідувач кафедри глобальної економіки; **Кірейцева О. В.**, кандидат економічних наук, доцент кафедри глобальної економіки; **Коробова Н. М.**, доцент кафедри глобальної економіки, кандидат економічних наук; **Михальчишина Л. Г.**, кандидат економічних наук, старший викладач кафедри глобальної економіки;

Наконечна К. В., кандидат економічних наук, доцент кафедри глобальної економіки;

Павленко М. М., асистент кафедри глобальної економіки.

/

ТЕХНІЧНІ СЕКРЕТАРІ

Гераймович В. Л., кандидат економічних наук, доцент кафедри глобальної економіки;

Медвідь Г. С., лаборант кафедри глобальної економіки.

ПОРЯДОК РОБОТИ КОНФЕРЕНЦІЇ

11 квітня 2019 рік

9.00-10.00	реєстрація учасників <i>(10 корпус, фойє 3 поверх)</i>
10.00-12.00	пленарне засідання <i>(зала 232)</i>
12.00-13.00	перерва на обід <i>(їдальня університету корпусу 10, буфети)</i>
13.00-17.00	секційні засідання <i>(ауд. 513-а, 304, 315, 408)</i>
17.00	підведення підсумків, закриття конференції

РЕГЛАМЕНТ

Доповідь на пленарному засіданні – 10 хв.

Доповідь на секційному засіданні – 5 – 10 хв. Дискусія – 5 хв.

ПЛЕНАРНЕ ЗАСІДАННЯ ВІДКРИТТЯ КОНФЕРЕНЦІЇ.

ВІТАЛЬНЕ СЛОВО

Кваша С. М., Трокоз Ю. В.

Звіт про глобальну конкурентоспроможність – інструмент державно-приватного співробітництва

Доповіді на пленарному засіданні

Тсіклашвілі Н. Г., Парфенюк М. А., Махиборода К. В.

Організаційно-економічні та інформаційно-маркетингові передумови механізму державного регулювання розвитку ринку продукції аквакультури

Granzan Alexis, Kyiretseva O. V.

La régulation des marchés fonciers en Europe

Бабунашвілі Т. М., Павленко І. І., Дмитришин Р. А.

Державна політика регіонального розвитку рибного господарства та аквакультури України в нових умовах функціонування національної економіки

Гечбаія Б. Н., Павленко М. М.

Парадигмальні складові сучасних тенденцій розвитку ринку зерна при формуванні ринкової рівноваги

Курмаєв П. Ю., Вдовенко Н. М., Сіненко І. О.

Механізми регулювання рибальства та аквакультури

Гуменюк І. Л.

Рівень економічної свободи України

Шарило Ю. Є., Деренько О. О.

Сучасна політика ціноутворення на продукцію рибного господарства та аквакультури

Heraimovych V. L.

New priorities of the European Union for 2014–2020: strategic directions for Ukraine's agricultural sphere development

Богач Л. В.

Механізм регулювання земельних відносин в аграрному секторі України

<p style="text-align: center;"><i>Секція 1</i></p> <p><i>Волонтир Л. О. Герасимів З. М. Гудзенко Н. М. Гурська І. С. Замора О. І. Зелінська О. В. Качуровський С. В. Киш Л. М. Коркушко О. Н. Македон Г. М. Михальчишина Л. Г. Наконечна К. В. Потапова Н. А. Томашевська О. А. Томчук О. Ф., Кафлевська С. Г. Ушкаленко І. М. Федуняк І. О. Фіщук Н. Ю. Ярема Л. В.</i></p>	<p style="text-align: center;"><i>Секція 2</i></p> <p><i>Аль-Хатіб Вісам Ахмад Мохаммад Бурко К. В. Потанов О. С. Жилін О. В. Селіверст В. О. Чміль А. С. Ярославський А. О. Акульонок О. І. Андрійчук О. Г. Байдачний О. В. Белікова В. О. Бірченко В. В. Блинська І. В. Іванчук Я. О. Вознюк Р. Р. Гавриленко С. В. Юхименко А. С.</i></p>
<p style="text-align: center;"><i>Секція 3</i></p> <p><i>Гальчук Н. В. Гапон О. Ю. Гаркуша В. П. Гирич Є. А. Дубович І. О. Задорожній М. В. Захарчук М. Ю. Костко О. В. Костирко К. В. Лактіонов А. А. Левадній В. Г. Левенець Я. Ю. Медведко Л. К. Мельник А. Є. Меркулова І. Р. Михайловський М. С. Мурга М. І. Оліфіренко А. І. Омельченко Н. В. Омельчук Ю. В. Павлюк К. В. Пилипенко Н. Є. Пилипченко М. В. Тіхончик О. С. Трутенко К. В. Уракова М. А. Фетісова І. Ю. Фурман А. В. Черненко А. О. Чорноброва І. В. Шикерук К. С.</i></p>	<p style="text-align: center;"><i>Секція 4</i></p> <p><i>Голишикіна Д. Д. Грабик О. В. Горовець К. С. Дере'вянко О. С. Дехтярчук О. О. Захарчук А. М. Кентеш В. В. Корсун Ю. В. Лисіков Є. П. Листопад В. В. Лужанський М. В. Ляшкова Ю. О. Мазур Б. Д. Марченко Ю. П. Матвійчук М. П. Онисько Є. М. Островська Г. В. Павленко Л. В. Рибка Є. О. Рудик К. В. Семко А. О. Сич І. В. Степанська В. П. Ступерська Н. М. Слепченко П. П. Прусська О. О. Судик С. В. Федів І. В. Лук'яно К. І. Залізко А. О.</i></p>

*Щур Н. Р.
Якуніна В. О.*

*Тарасова А. О.
Чорнуха В. Ю.
Чумак М. В.
Швець Є. Г.
Шевчук О. В.*

Доповідь

Волонтир Л. О.

к.т.н., доцент Вінницький національний аграрний університет

м.Вінниця Україна

ФОРМУВАННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ АГРАРНОГО ПІДПРИЄМСТВА

Поняття конкурентоспроможності підприємства містить у собі великий комплекс соціально-економічних та організаційно-управлінських характеристик, які визначають стан суб'єкта господарювання на галузевому ринку. Цей комплекс також містить характеристики товару, які визначаються специфікою сільськогосподарського виробництва, а також фактори, що формують у цілому організаційно-економічні умови виробництва і збуту аграрної продукції.

Так, на думку М. Портера розуміння базових факторів конкуренції забезпечує фундамент для формування стратегічного плану дій. Воно дає можливість визначити сильні і слабкі сторони продукції, визначити позицію товару на ринку, а так само зрозуміти, які стратегічні напрями дадуть максимальний позитивний результат [2].

Головною задачею агропромислового комплексу є досягнення стійкого росту виробництва сільськогосподарської продукції, надійне забезпечення країни продуктами харчування і сировиною, об'єднання зусиль усіх галузей для отримання високих кінцевих результатів агрогосподарювання. Вирішення продовольчої проблеми та підвищення добробуту населення України значною мірою залежить від розвитку сільського господарства, а також зростання його ефективності.

Актуальність дослідження проблеми конкуренції та конкурентоспроможності підприємств в аграрному секторі буде незмінною, поки на ринку товарів і послуг будуть фігурувати різні сільськогосподарські підприємства, що борються за увагу споживача до свого товару.

Конкурентоспроможність можна розглядати в двох аспектах:

1) конкурентоспроможність продукції, яка характеризує ступінь його відповідності на певний момент вимогам (соціально-економічним, екологічним, технічним та ін.) цільових груп споживачів або обраного ринку;

2) конкурентоспроможність підприємства – це формування та використання виробничого потенціалу, його окремих складових: технологій, ресурсів, менеджменту та ін., що знаходить вираження в таких результуючих

показниках, які характеризують інвестиційність, продуктивність, якість, рентабельність виробництва продукції.

У процесі формування системи управління конкурентоспроможністю конкурентні переваги сільськогосподарської продукції можна охарактеризувати рівнем переваги таких факторів:

- Природно-ресурсних факторів: природно-географічна зона, екологічна якість аграрних біогеоценозів; тип ґрунтів вміст гумусу; аграро ландшафтні особливості та ін.
- Ресурсів виробництва: якість та вартість сировини; трудовий потенціал; фінансове забезпечення, основні засоби виробництва та ін.
- Інноваційно-технологічних систем виробництва: сортова баз; системи захисту рослин; маркетингові та логістичні технології; економічні технології управління та ін.
- Організаційних чинників: управлінські маркетингові структури; моніторингові системи аналізу ринкових ситуації; інформаційна, нормативна та статистична база; контроль якості та екологічної безпеки продукції; маркетинг, у тому числі екологічний та соціальний маркетинг; виробнича, ринкова інфраструктура управління знаннями.
- Економічних чинників: система оподаткування; механізми фінансування та кредитування; інвестиційно-інноваційна діяльність; економічна (матеріальна) відповідальність; ціноутворення з урахуванням соціальних та екологічних параметрів виробництва; системи страхування продукції; механізми стимулювання ефективного використання ресурсів підприємства та ін.

Функції контролінгу дають можливість ефективно реалізовувати процесійний підхід до управління конкурентоспроможністю підприємства та застосовувати один із методів оцінки конкурентоспроможності, який заснований на теорії ефективної конкуренції. Цей метод лежить в основі створення і запровадження системи контролінгу на підприємстві, як допоміжного фактора посилення конкурентоспроможності фірми. Згідно з цією теорією найбільш конкурентоспроможними є ті підприємства, де найкращим чином організована робота всіх підрозділів та служб.

На ефективність діяльності кожної служби впливає багато факторів – ресурсів фірми. Оцінка ефективності роботи кожного підрозділу передбачає оцінку ефективності використання цих ресурсів.

В основі методу лежить оцінка чотирьох групових показників або критеріїв конкурентоспроможності, а саме: управління виробничим процесом,

управління обіговими коштами, управління збутом та просуванням товару на ринку [1].

Крім вищезгаданого методу, виділяють ще три основні методи визначення конкурентоспроможності фірми, які використовують служби контролінгу на підприємстві:

1) метод оцінки конкурентоспроможності підприємства, який пов'язує її рівень з показниками якості (конкурентноздатності) продукції, що випускається;

2) метод, заснований на теорії конкурентної переваги;

3) метод бенчмаркінгу. Система контролінгу може використовувати також методи економічного та стратегічного аналізу (опитування, вартісний аналіз, факторний аналіз, ABC - аналіз, портфельний аналіз, аналіз точки беззбитковості) або такі методи, які працівники відділу контролінгу розробили самі, враховуючи специфіку виробництва, організацію процесів на підприємстві, особливості галузі та ринкового середовища.

Отже, проблема конкурентоспроможності сільськогосподарських підприємств в сучасних умовах сільськогосподарського господарювання має складний багатоелементний характер. Від того, наскільки успішно вирішуються стратегічні завдання підвищення конкурентоспроможності вітчизняної аграрної продукції, залежить рівень соціально економічного розвитку країни.

Запропоновані принципи розвитку механізму стратегічного управління конкурентоспроможністю сільськогосподарських підприємств є методологічною основою побудови проектів підприємства щодо реалізації стратегічних напрямків збільшення виробництва аграрної продукції, покращення її загальної та екологічної якості.